

Sygn. akt II CK 317/05

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Tadeusz Domińczyk

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa "K.(...)" Spółki Akcyjnej w P. przeciwko Stowarzyszeniu "K.(...)" w P. o zapłatę, po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2005 r., kasacji powodowej Spółki od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 20 października 2004 r., sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Powód w toku procesu zmienił żądanie z art. 840 k.p.c. i zamiast żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego zgłosił żądanie zasądzenia od pozwanego na jego rzecz 78 423,98zł z odsetkami od dnia 6 sierpnia 2002 r. oraz odsetek od kwoty 230 000,00zł za bliżej oznaczony okres.

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 20 października 2004 r. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w P., którym ten Sąd oddalił powyższe żądanie.

Kasacja powoda – oparta na obu podstawach z art. 393¹ k.p.c. – zawiera zarzut naruszenia art. 227, 231, 233, 246, 247, 328 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., a także art. 65 k.c., i zmierza do uchylenia zaskarżonego wyroku oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Za skuteczny ocenić należało zarzut naruszenia art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Przepisy Kodeksu postępowania cywilnego aczkolwiek nie zawierają szczególnego unormowania w zakresie treści uzasadnienia wyroku sądu drugiej instancji, to jednak powszechnie przyjmuje się, że skoro postępowanie apelacyjne jest merytorycznym sądzeniem sprawy, to orzeczenie tego sądu musi opierać się na jego własnych i samoistnych ustaleniach zarówno faktycznych, jak i prawnych. W literaturze i orzecznictwie wskazuje się, że do konstrukcji uzasadnienia orzeczenia co do istoty sprawy sądu drugiej instancji ma, na podstawie art. 391 k.p.c., odpowiednie zastosowanie art. 328 § 2 k.p.c., w szczególności gdy chodzi o podstawę faktyczną tego orzeczenia, wyjaśnienie jego podstawy prawnej oraz wzajemnych powiązań tych elementów (por. m. in. Wyrok SN z dnia 25 czerwca 1997 r., III CKN 80/97, OSNC 1997/12/206). Ustalenia zaś mają odpowiadać postulatowi jasności i kategoryczności. W uzasadnieniu wyroku musi znaleźć odzwierciedlenie dokonany wybór określonych przepisów, ustalenie w drodze wykładni ich znaczenia i zastosowanie norm prawnych w związku z poczynionymi ustaleniami faktycznymi. W judykaturze utrwalony jest pogląd, że jeżeli sąd drugiej instancji podziela stanowisko sądu pierwszej instancji w tym zakresie, to treść tej części uzasadnienia może ograniczyć się do stwierdzenia, iż przyjmuje jego ustalenia i wnioski jako swoje. Jest rzeczą oczywistą, że w takim wypadku uzasadnienie sądu drugiej instancji musi zawierać ustalenia i wnioski sądu pierwszej instancji.

Wychodząc z tego założenia, należy stwierdzić, że Sąd drugiej instancji, wbrew wymaganiu zawartemu w art. 328 § 2 k.p.c., nie poczynił ustaleń faktycznych w sposób należyty, skoro nawet nie przytoczył ustaleń Sądu pierwszej instancji, a jedynie ograniczył się do stwierdzenia, że uznaje je za prawidłowe i przyjmuje za własne.

Trzeba tu też zauważyć, że z uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wynika z jakiego tytułu skarżący dochodzi kwoty 78 423,98zł i odsetek, a mianowicie, czy z tytułu zwrotu świadczenia wyegzekwowanego, czy też wynagrodzenia szkody.

Wobec wadliwości uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie ma potrzeby, a nawet i możliwości procesowej, odnoszenia się do pozostałych zarzutów skarżącego. W sytuacji

bowiem braku ustaleń faktycznych nie sposób się do nich odnieść. W szczególności nie sposób odnieść się do zarzutu kwestionującego akceptowany przez Sąd Apelacyjny termin wymagalności (termin zapłaty), a to z tej przyczyny, że niepodobna ocenić, czy tenże Sąd w tym zakresie wyciągnął prawidłowe wnioski prawne z przedstawionego przez strony materiału dowodowego.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w wyroku.